

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְהַמְּנוּ נְהַמְּנוּ מְאוֹמָן** לזכות לבל הישועות

בהעלתך

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ...

(מספר לקוטי הלכות - בהמה חזיה טהורה ד', ל')

וזה פרשת **בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות**; וזה **מעשה המנורה מקשה זהב** וכו'. אור המנורה זה בחינת אור הצדיק האמת שהוא עיקר אור המאיר בכל העולמות, מכל שכן בעולם הזה, וכל האורות שבעולם כולם נמשכין ממנו.

וזהו **אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות**, פני המנורה זה בחינת הצדיק האמת הרב האמת שבדור, שבעת הנרות הם שאר הצדיקים אמתיים הנמשכים ממנו כענפים מאילן שהם בחינת תלמידיו (כמובא בזוהר הקדוש לענין רבי שמעון בר יוחי והחבריא וכו' עיין שם).

והזהיר הכתוב שכל שבעת הנרות שהם בחינת כלליות כל הצדיקים שבדור כולם יהיה השתדלותם להאיר אל מול פני המנורה **להמשיך אור הצדיק האמת בעולם** שהוא היחיד בדורו שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים; שהעיקר להמשיך אורו בעולם, שעל ידי זה יתקן הכל; כי יש כמה צדיקים אמתיים וכולם אמת, אבל יש צדיק שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים שהוא עיקר עצם האמת בחינת **אבן טוב** שהוא עיקר האור המאיר האמת בכל העולמות, וכל מי שצריך לקבל אמת צריך לקבל ממנו.

כי שאר כל הצדיקים, מכל שכן שאר הכשרים והעולם, כולם הם בחינת חלונות אצלו (כמו שכתוב במקום אחר, שיש באמת בחינת אבן טוב וחלון, עיין בסעיף קיי"ב). ועל כן **האמת של שאר הצדיקים אינו יכול להכניע לגמרי את השקר**, כי אף על פי שהם מכניעים ומבטלים לפעמים איזה שקר, אבל הוא רק לפי שעה, אבל אחר כך מתגבר השקר בשקרים ורמאות יותר, ומקלקל זה התיקון והאמת שהמשיך זה הצדיק בעולם.

ולפעמים מתגבר אחר כך הסטרא אחרא והשקר על ידי האמת של זה הצדיק יותר ויותר, כי יונק מזה האמת ומהפכו לשקריו ורמאותיו, עד שדייקא על ידי זה האמת הוא מתגבר יותר. וכמו שראינו בחוש כמה פעמים ענין זה, וכמו שהזהירו רבותינו ז"ל על זה, במשנה חכמים הזהירו בדבריכם שמה תחובו חובת גלות וכו' (וכפי שפירש רש"י שם הרע"ב) וכן רואין כמה פעמים.

אבל הצדיק האמת הנ"ל, שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים הוא יודע מכל זה והוא צופה ומביט עד סוף כל הדורות, כמו שכתב רבינו ז"ל לענין משה רבינו, שהיה יודע כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, **והוא יודע להמשיך אמת כזה בעולם, שאי אפשר לקלקלו בשום אופן**. ואף על פי שעליו מתגברת הסטרא אחרא והשקר ביותר ויותר מעל כל הצדיקים, ומחפה ובודה עליו שקרים שלא עלו על לבו, וכמו שמצינו בכמה דורות שדייקא על הצדיק החד בדרא הגדול במעלה ביותר אמרו עליו שקרים וכזבים ועלילות שלא עלו על דעתו.

והראשון היה אברהם אבינו, שאמרו עליו שהוא מין, כמו שכתוב במדרש שאמרו **בשביל המין הזה בא הרעב**. וכן משה רבינו חשדוהו באשת איש, וכל אחד קינא לאשתו ממשה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

וכן ירמיהו חשדוהו באשת איש, וכן כיוצא בזה על גדולי הצדיקים דווקא יחידי הדורות, אמרו דברים כאלה.

אבל סוף כל סוף דבריהם חיים וקיימים לעד ולנצח, ודברי החולקים בטלים ומבטלים כי **שפת אמת תכון לעד**. כי הצדיק בחינת נקודת האמת הנ"ל הוא ממשיך אמת כזה בעולם, שהוא בחינת שורש תכלית האמת, שעל ידי זה עיקר ביטול השקר בשורשו כנ"ל.

ועל כן מזהיר הכתוב שכל שבעת הנרות **יאירו אל מול פני המנורה**. שכל השתדלותם של כל הצדיקים והכשרים הכלולים בשבעת הנרות שהם בחינת שבע שבתות של ספירת העומר, כולם יהיו כל עבודתם להאיר אל מול פני המנורה. להמשיך אור פני המנורה בעולם שהוא בחינת אור הצדיק שהוא נקודת עצם האמת שעל ידו עיקר ביטול השקר לגמרי עד קצה אחרון כנ"ל.

לזכרון נצה מורנו רבי ישראל דב אודסר בז' ר' אייזיק שלמה זצ"ל

וזהו, וזה **מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרח מקשה היא**, ופירש רש"י שלא תעשינה אברים אברים על ידי חיבור כי אם עשת של ככר זהב היתה וכו'. היינו כי המנורה היתה בתכלית האחדות מחתיכה אחת **כי אמת הוא אחד**. ואף על פי שיוצאין ממנה כפתורים ופרחים וגביעים משוקדים הרבה וירך ופרחים וקנים. אף על פי כן, הכל נמשך מעשת זהב אחד. כי עיקר האמת הוא אחד בתכלית האחדות, ואף על פי שמהאמת נמשכין התורה והמצוות וכל העולמות שיש בהם גוונים ושינויים לאין מספר. אף על פי כן, בשורש הכל, כולא אחד בחינת **עד ירכה עד פרח מקשה היא**, שהכל מעשת אחד כי כולא אחד, שזה עיקר האמת שהוא אחד כנ"ל.

סיפור

(מספר כוכבי אור - 1910 נפלאים)

האיש האמת הצדיק רואה ומביט את העולם, האנשים המלובשים בגשמיות וגופנית, ובהם הם מבליים זמנם ויגיעם, כמו למשל שחרצו משפט על אנשים ונתנו אותם בבור עמוק מוקף במחצות, ולא יכולים להביט אל העולם הרחב והיפה, ומזונותם שנותנים להם הוא מה שיוצא [בהקנאל] במי שופכים שיוצאים חוץ לעיר מהמותרות של פלטיין המלך. והם מחפשים ומוצאים שם חתיכות בשר קטנים [קישקעליך] מעים וכדומה.

אחד מצא חתיכה יותר גדולה, וזה מקנא את זה שהוא מצא חתיכה יותר קטנה, [און איז פאר קלעמט דער פון] והוא מדוכא מזה שיש לו חתיכה גדולה.

והצדיק מביט עליהם ברחמנות על זה איך שהם מושפלים בזה, והם חושבים שאין יותר טוב מזה, ואינם רואים וטועמים הטוב שיש בפלטיין המלך.

והצדיק מחפש עצות איך להוציאו מזה, ולהטעימו מטוב עדן התענוגים שיש ושיכולים לזכות בזה העולם.

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - י')

מי שרוצה לזכות לבוא לארץ-ישראל, שזה עיקר קדושת איש הישראלי, והוא

עיקר נצחון המלחמה, כמבואר במקום אחר, ובודאי מתפשטין ומשתטחין לפנינו מניעות הרבה מאד על ענין זה, על-כן אי אפשר לנצח המלחמה זאת כי-אם על-ידי עזות דקדושה ועקשנות גדול.

כי צריך להיות עקשן גדול בעבודת-השם, ולבלי להניח את מקומו בכל העליות וירידות שעוברין עליו בכל פעם, כמבואר במקום אחר.

ועיקר ההתפארות שהשם יתברך מתפאר בישראל, הוא בהעזות והעקשנות דקדושה של איש הישראלי, שעל-ידי-זה עיקר קבלת התורה וזוה תלוי כל עבודת איש הישראלי, מתחילה ועד סוף.

ומחמת שעיקר קדושת ארץ-ישראל נמשך ונתגלה על-ידי ההתפארות שהשם יתברך מתפאר בישראל, שהעיקר הוא בהעזות והעקשנות דקדושה כנ"ל, בבחינת **זאת קומתך דמתה לתמר**, כמו שפירש רש"י שם, על-כן על-ידי שמתגבר בעזות ועקשנות גדול לבוא דייקא לארץ-ישראל, ולבלי להסתכל כלל על שום מונע ומעכב, על-ידי-זה בעצמו זוכה לנצח המלחמה ולבוא באמת לארץ-ישראל.

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקריבים אליו, ש"ה)
שמעתי שפעם אחת עמד בערב ראש השנה, אחר הסליחות ואמר: **אנשים אחרים היו מרוצים שיהיה להם ראש-השנה כמו ערב-ראש-השנה שהיה לכם!..**

עצות

- (מספר לקוטי עצות - כבוד - כה-ז)
- מי שחסר-דעת ביותר, הוא מקפיד על כבוד ביותר, כמו הנשים שמקפידין מאד על כבודם, מחמת שדעתן קלה וקטנה.
 - מי שנוהג רבנות בכשרות ובתמימות כראוי, הוא זוכה שיעלה לגדולה בסוף ימיו; וכל מה שנחשב לגדולה באותו הדור ההוא, הוא עולה לגדולה זאת.
 - צריך לזהר מאד מהתמנות, ובפרט מי שיש בו יראת-שמים, שהוא דייקא יש לו השתוקקות יותר להתמנות. אבל צריך לזהר מזה מאד, כי על-ידי התמנות הוא מפסיד השפעת הנבואה שהיה יכול לזכות על ידי היראה.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות ב', תפילה א')
ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה וחמדה לשום התמנות

כלל, לא התמנות גדולה ולא התמנות קטנה ולא תטיל עלינו צרכי צבור כלל. רק נזכה לעבדך באמת ביראה ואהבה, בתמימות גדולה ובפשיטות למענד ולשמך לבד בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל. ונברח מן הכבוד וההתמנות בתכלית, ונתרחק מהתמנות עד קצה האחרון באמת לאמתו.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ק"ג)
כלליות כל הצדיקים שבכל דור, שהם בחינת שבעת הנרות כולם, צריכים להשתדל להאיר אל מול פני המנורה, היינו להמשיך אור הצדיק האמת בעולם, שהצדיק הזה הוא יחיד בדורו - והוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים - והוא יכול לתקן הכל.

כי יש כמה צדיקים אמתיים וכולם אמת. אבל זה האמת שלהם אינו יכול עדיין להכניע ולבטל לגמרי את השקר. כי השקר מתגבר בכל פעם בשקרים ורמאות כאלו, עד שמקלקל זה התיקון והאמת שהמשיכו אלו הצדיקים בעולם.

ולפעמים מתגבר אחר כך הסטרא אחרא והשקר דייקא על ידי זה האמת יותר, ויותר, כי יונק מזה האמת ומהפכו לשקריו ורמאותיו, עד שדייקא על ידי זה האמת השקר מתגבר ביותר, וכנראה בחוש כמה פעמים עניין זה.

וזה כעין שאמרו רבותינו ז"ל: **חכמים הזהרו בדבריכם** וכו' וכמו שפירש שם הרב ברטנורא. וכן רואין גם עכשיו כמה פעמים.

אבל זה הצדיק הגדול במעלה מאד שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים בעצמו, הוא יודע להמשיך אמת כזה בעולם שאי אפשר לקלקלו בשום אופן. ואף על פי שכנגדו מתגבר השקר ביותר ובודין עליו שקרים וכזבים ועלילות שלא עלו על דעתו, וזה נוהג כמעט בכל דור, והראשון היה אברהם אבינו - שאמרו עליו **בשביל המין הזה היה רעב**. וכן אמרו רבותינו ז"ל שחשדוהו למשה באשת איש, וכן ירמיהו הנביא וכן עוד על

כמה וכמה גדולי הצדיקים יחידי הדורות, אמרו עליהם דייקא שקרים וכזבים כאלה.

אבל, אף על פי כן, סוף כל סוף, דבריהם חיים וקיימים לעד ולנצח, ודברי החולקין בטלין ומבוטלין, כי **שפת אמת תכון לעד**. ועל כן כל הצדיקים והכשרים אמתיים, צריך שיהיה כל עבודתם להמשיך אור זה הצדיק בעולם, כי על ידו נמשך ונתגלה שורש תכלית נקודת האמת, עד שנתבטל השקר לגמרי, עד קצה האחרון.

מכתב

(מספר אג"י הנחל ב' - מכתב ר"ב)
רוב בני אדם שאינם גבורי כח כראוי, קשה להם מאד לשוב בתשובה! כי, מאחר שכבר התגבר עליהם יצרם ולא התגברו לכבוש אותו, על כן מאחר שכבר נלכדו במה שנלכדו, בודאי קשה להם לשוב בתשובה.

ובפרט שיש שירדו ונפלו ונתרחקו מאד, עד שלבם בבחינת **לבי סחרחר**, שהקליפה שנדבק בהם בעוונותיהם מעמקת ומסבבת הלב בעיקומים וסיבובים ובלבולים הרבה [עס פאר דרייט דאס].

על כן עצתם ותיקונם, לבלות ימיו לדרוש ולבקש ולחפש אחר הרבי האמתי וחבר אמתי, שיוהרו וילמדוהו - מכל מקום שהוא - דרכים ועצות אמיתיות, עצות עמוקות, איך להתקרב לה' יתברך מכל מקום שהוא, מכל מקומות המטונפים שנפלו.

והעיקר, דרך התשובה, שאף על פי שנפלו למקומות המטונפים, ששם נעלם כבודו מאד, אף על פי כן יחפשו ויבקשו את ה' יתברך תמיד, וישאלו וידרשו בכל עת:

איה מקום כבודו וכו', בבחינת: **וביקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת וכו'**; וביקשתם משם - משם דייקא, מכל מקום שירד ונפל לשם, אפילו לבחינת מקומות המטונפים, משם דייקא צריכין לבקש - בכל לבבו ובכל נפשו - את ה' יתברך.

ועל ידי זה בוודאי, סוף כל סוף, יזכו למצוא אותו יתברך, ותתהפך הירידה הגדולה לעליה, בבחינת **ירידה תכלית העליה**.

צריך להשתדל לילך ולבוא על ראש השנה אל הקיבוץ הקדוש של כשרים ויראים אמתיים, המקושרים אל הצדיק הגדול האמתי, שהוא בחינת משיח, שבו תלוי הגאולה האחרונה, שיש כח בקולו לעורר ולהחזיר את כל העולם למוטב, בתשובה.

120 אלים